

Oseaner av lovsang

Å sitte ved ei strand og speide utover havet, gjør oss godt. Ved havet er det ingen forstyrrende elementer. Vinden rusker i oss, vi hører bølgeslagene mens horisonten langt der ute lar oss merke hjertets lengsel.

For litt over ett år siden fikk jeg sammen med familien besøke den greske øya Patmos. Den vesle øya i Egeerhavet der Johannes, Jesu Kristi apostel, satt som fange og fikk sin åpenbaring i en grotte. Å høre guiden lese kjente ord av Johannes nettopp i denne grotten, gjorde et sterkt og uslettelig inntrykk. Men det er noe pussig i det Johannes beskriver. Han sier at på den nyskapte jorden skal ikke havet finnes mer. For mange av oss er det helt umulig å tenke seg jorden uten det vakre, veldige havet. Hva kan Johannes ha ment?

For Johannes symboliserte havet isolasjon, fravær av fellesskap, urettferdighet og undertrykkelse. Havet skilte ham fra fastlandet, skilte ham fra hjemstedet Efesos og alt han var knyttet til. Så får altså Johannes i denne fangegrotten på Patmos, løfter fra Gud om at det en dag kommer en glederik forandring. Det som nå kan kue og ødelegge livet og fellesskapet, det skal en dag være borte for alltid. Og den som leder historiens gang fram til denne glederike dagen er Jesus Kristus. Å være kristen er ikke å gå og vente på døden eller jordens undergang. Nei, tvert om! Som kristne venter vi på Jesus. Han som alltid kommer til oss med håp, frelse og fred, og som på ny og på ny kaller sin kirke til innsats for den verden Gud har skapt og det menneskehav Gud elsker.

Det er et hav som aldri skal forsvinne. Johannes skildrer det flere steder i Åpenbaringsboken: Det veldige lovsangshav som en dag skal bølge mot Kristus. Ja, oseaner av lovsang skal en dag lyde fra alle dem verden over, som Jesus har fått bli til evig hjelp for. I menighetene i Brasil, fremsies ofte en "håpsbekjennelse" under gudstjeneste-feiringen. I en av menighetene der nede lærte jeg å fremsi følgende:

*"Kristus er vårt håp. Han er nær sin kirke. Han er nær dem som lider.
Han er med oss. Fordi han trådte inn i verden og i vårt liv,
fordi han brøt tausheten og ledelsens mur,
fordi han har fylt vår verden med sin herlighet,
fordi han var lyset i stallens mørke, og er seieren over det onde,
fordi han livet igjennom spredte lys og kjærlighet,
og fra sitt kors gir oss sin tilgivelse, kan vi si:
Takket være Kristus, eier vi i dag et håp som bærer oss midt i vår livskamp
og gir oss stadig tro og tillit, så vi kan vandre fremtiden i møte
med trygghet og forventning!"*

Med vennlig hilsen
Nils Christian Skjauff